

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของนิสิตหอพักปัจจุบันเพศชายและเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารจำนวน 28 คน นิสิตเก่าหอพักจำนวน 217 คน และนิสิตปัจจุบันที่อยู่หอพักจำนวน 893 คน จำแนกเป็นนิสิตชาย 433 คน และนิสิตหญิง 460 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้แบบสำรวจซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นแบบสำรวจสภาพจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทง ลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 6 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสองขั้ว จำนวน 67 ข้อ จำแนกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการบริหาร อาคารสถานที่ การบริการ และสวัสดิการ การจัดกิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตในหอพัก ส่วนที่สองเป็นแบบสำรวจปริมาณ หรือระดับความรู้สึกที่ตระหนักถึงความสำคัญของตัวประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทงลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 8 ระดับ มีจำนวน 6 ข้อ และในส่วนที่สามเป็นแบบที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทง ลักษณะมาตรฐานประมาณค่า เดิมความและเป็นคำถามปลายเปิด ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ แบบความคงที่ภายใน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าดังนี้ ด้านสภาพจริงมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 และด้านสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97

การวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัญหาที่ได้จากการใช้สูตร $P = \frac{\sum_{j=1}^n C_j |S_j - P_{e_j}|}{n}$ และทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนปัญหา แยกเป็น 6 คำน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เปรียบเทียบการรับรู้ปัญหาของหอพักนิสิตระหว่างกลุ่มผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน และในกรณีที่เกิดการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้เทคนิคการเปรียบเทียบรายคู่ของเซฟเฟใน การทดสอบภายหลัง และใช้สถิติทดสอบ t เปรียบเทียบการรับรู้ปัญหาของหอพักนิสิตระหว่างนิสิตหอพักปัจจุบัน เพศชายและเพศหญิง สำหรับระดับนัยสำคัญของการทดสอบคือ .05

ข้อค้นพบ

1. ปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 คำนการบริหาร

1.1.1 ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นส่วนรวมหอพักมีปัญหาคำนการบริหารในระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาคำนนี้โดยส่วนรวมว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาคำนการบริหารหอพัก พบว่า ปัญหาข้อที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก คือ ความร่วมมือของนิสิตในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของหอพัก และที่เป็นปัญหาระดับค่อนข้างมาก คือ เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหอพัก สำหรับปัญหาที่นิสิตเก่า รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความเอาใจใส่ ปรับปรุงและพัฒนาหอพักนิสิตของทางมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาในระดับค่อนข้างมากคือ การมีส่วนร่วมในการบริหารหอพักของนิสิต ความเหมาะสมของการรับสมัครและการคัดเลือกนิสิตเข้าพักในหอพัก และความเหมาะสมของการแต่งตั้งอนุสาสกรประจำหอพัก ส่วนปัญหาที่นิสิตปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความเอาใจใส่ ปรับปรุง และพัฒนาหอพักนิสิต และไม่มีปัญหาในข้อใดที่กลุ่มนิสิตปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก

1.1.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหาคำนการบริหารหอพัก โดยส่วนรวมแตกต่างกัน แต่ไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเป็นรายคู่ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

1.1.3 ปัญหาการบริหารหอพักที่นิสิตหอพักปัจจุบันชายและหญิง รับรู้แตกต่างกันโดยข้อที่ นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง คือ ปัญหา เกี่ยวกับการให้ความเอาใจใส่ ปรับปรุง และพัฒนาหอพักนิสิตของมหาวิทยาลัย และ ความเหมาะสมของการแต่งตั้งอนุสาสกรประจำหอพัก ส่วนข้อที่นิสิตหญิงรับรู้ว่าเป็นปัญหา มากกว่านิสิตชายคือ ความมีประชาธิปไตยในการปกครองนิสิตในหอพัก

1.2 คำนอาคารสถานที่

1.2.1 ผู้บริหารรับรู้โดยส่วนรวมหอพักมีปัญหาที่อาคารสถานที่ ในระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาคำนนี้ โดยส่วนรวม ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาคำนอาคารสถานที่ พบว่า ไม่มีปัญหาในข้อใดที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากและระดับค่อนข้างมาก ส่วน ปัญหาที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากถึงระดับมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับขนาดและที่ตั้งของห้องสมุดภายในหอพัก ความสะอาดของห้องน้ำ ห้อง- สุขา และโรงอาหารภายในหอพัก ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่พักผ่อน สถานที่ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาภายในหอพัก

1.2.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหา คำนอาคาร สถานที่ โดยส่วนรวมแตกต่างกัน โดยนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหาคำนนี้ว่าเป็น ปัญหามากกว่าผู้บริหาร

1.2.3 ปัญหาที่อาคารสถานที่ ที่นิสิตปัจจุบันชายและหญิง รับรู้ แตกต่างกัน โดยข้อที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง คือ เกี่ยวกับความ เหมาะสมของสถานที่นั่งทำงาน และอ่านหนังสือภายในหอพัก ที่ตั้งและขนาดของห้องสมุด ภายในหอพัก นอกจากนี้ปัญหาข้อที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้าง- มากถึงระดับมาก คือ ความสะอาดของห้องน้ำ ห้องสุขา ภายในหอพัก ปัญหาเกี่ยวกับ สถานที่พักผ่อนสำหรับนิสิต สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาภายในหอพัก

1.3 คำนบริการและสวัสดิการ

1.3.1 ผู้บริหารรับรู้โดยส่วนรวมหอพักมีปัญหาที่คำนบริการและ สวัสดิการในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาคำนนี้ โดย

ส่วนรวมว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาค้านบริการและสวัสดิการ พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน ต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากเหมือนกัน คือ ความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกหอพัก และการช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติของหอพัก นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่กลุ่มนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก และผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณหนังสือค่านิเวศการในห้องสมุดของหอพัก ความรวดเร็วในการซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ชำรุด ปริมาณของอุปกรณ์กีฬาที่หอพักจัดบริการ

1.3.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาค้านบริการและสวัสดิการแตกต่างกัน โดยนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาค้านนี้ว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร

1.3.3 ปัญหาค้านบริการ และสวัสดิการ ที่นิสิตปัจจุบันชายและหญิงรับรู้แตกต่างกัน โดยข้อที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง คือ ความสะดวกของบริการน้ำใช้ และไฟฟ้าภายในหอพัก การจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด สภาพของที่นอน ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือภายในห้องพัก ความสะดวกของการจัดบริการรับจดหมาย ขนาคติ พัสดุ และโทรเลข การบริการข่าวสาร หนังสือพิมพ์ การอำนวยความสะดวกเมื่อมีบุคคลภายนอกมาขอพบนิสิต การจัดสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การจัดยามดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัย ความรวดเร็วในการซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่ชำรุด นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่นิสิตชายและนิสิตหญิงรับรู้ไม่แตกต่างกัน แต่เป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกหอพัก ปริมาณหนังสือค่านิเวศการในห้องสมุดของหอพัก ปริมาณของอุปกรณ์กีฬาที่ทางหอพักจัดบริการ และปัญหาเกี่ยวกับการช่วยกันดูแลทรัพย์สินสมบัติของหอพัก

1.4 คำนึงกิจกรรม

1.4.1 ผู้บริหารและนิสิตปัจจุบันรับรู้ โดยส่วนรวมหอพักมีปัญหาในค่านึงกิจกรรมในระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่นิสิตเก่ารับรู้ปัญหาค้านนี้ โดยส่วนรวมว่า

เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาค้านกิจกรรม พบว่า ไม่มีปัญหาข้อใดเลยที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาระดับค่อนข้างมากถึงระดับมาก สำหรับปัญหาที่นิสิตเก่า รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ ด้านต่าง ๆ แก่นิสิตหอพัก และปัญหาระดับค่อนข้างมากคือ เกี่ยวกับการร่วมมือของนิสิตในการทำกิจกรรมในหอพัก ความเหมาะสมของกิจกรรมวิชาการที่จัดขึ้นในหอพักและความสนใจของนิสิตต่อกิจกรรมวิชาการที่จัดขึ้นในหอพัก ส่วนปัญหาที่นิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเชิญวิทยากรมาบรรยาย ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นิสิตหอพัก และความเหมาะสมของกิจกรรมวิชาการที่จัดขึ้นในหอพัก

1.4.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหาค้านกิจกรรมในหอพักไม่แตกต่างกัน

1.4.3 ปัญหาค้านกิจกรรมที่นิสิตปัจจุบันชายและหญิงรับรู้แตกต่างกัน โดยข้อที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง คือ ความอิสระของนิสิตในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพัก ความร่วมมือของอาจารย์ในการทำกิจกรรมในหอพัก การเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ ด้านต่าง ๆ แก่นิสิตหอพัก และความเหมาะสมของกิจกรรมวิชาการที่จัดขึ้นภายในหอพัก

1.5 คำนวณความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต

1.5.1 ผู้บริหารรับรู้โดยส่วนรวม หอพักมีปัญหาคำนวณความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตในระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาคำนวณนี้ โดยส่วนรวมว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาคำนวณความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต พบว่า ไม่มีปัญหาในข้อใดเลยที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสามรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาระดับค่อนข้างมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับ ปริมาณของนิสิตที่กล้าเข้าพบอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษา สำหรับปัญหาที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากเหมือนกันคือ ปัญหาเกี่ยวกับการร่วมกันจัดกิจกรรมวิชาการของอาจารย์และนิสิตในหอพัก นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่นิสิตเก่ารับรู้ว่าเป็นปัญหาระดับค่อนข้างมาก และนิสิตปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหา

ระดับปานกลางอีก คือ การให้ความเป็นกันเองกับนิสิต การรับฟังความคิดเห็นของนิสิต การพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของอาจารย์กับนิสิต และเกี่ยวกับปริมาณของนิสิตที่กล้าเข้าพบอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษา

1.5.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่า และนิสิตปัจจุบันรับรู้ปัญหาคำนความ-สัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตแตกต่างกัน โดยนิสิตเก่ารับรู้ปัญหาคำนความมากกว่านิสิตปัจจุบัน

1.5.3 ปัญหาคำนความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต ที่นิสิตปัจจุบันชายและหญิงรับรู้แตกต่างกัน โดยทุกข้อนิสิตหญิงรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตชาย คือ ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความเป็นกันเองกับนิสิต การดูแลเอาใจใส่นิสิตในหอพัก การให้ความยุติธรรมแก่นิสิต การยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต การเปิดโอกาสและให้เวลานิสิตเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา การพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของอาจารย์กับนิสิต ปริมาณของนิสิตที่กล้าเข้าพบอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษา และการร่วมกันจัดกิจกรรมบริการและพัฒนาสังคมของอาจารย์กับนิสิตในหอพัก นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการร่วมกันจัดกิจกรรมวิชาการของอาจารย์และนิสิตในหอพัก ซึ่งเป็นปัญหาที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็น ปัญหาในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน

1.6 คำนความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต

1.6.1 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันต่างรับรู้โดยส่วนรวมหอพักมีปัญหาคำนความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกย่อยปัญหาคำนนี้พบว่าปัญหาที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับการคอยดูแลรักษาผลประโยชน์ของเพื่อนร่วมหอพัก และปัญหาระดับค่อนข้างมากคือ นิสิตหอพักต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยสนใจคนอื่น นิสิตขาดความเกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในหอพัก และความร่วมมือกันจัดกิจกรรมวิชาการของนิสิตในหอพัก สำหรับปัญหาที่นิสิตเก่ารับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก คือ การร่วมกันจัดกิจกรรมวิชาการของนิสิตในหอพัก และปัญหาระดับค่อนข้างมากคือ การช่วยกันดูแลรักษาผลประโยชน์ของเพื่อนร่วมหอพัก และความร่วมมือกันจัดกิจกรรมบริการและพัฒนาสังคมของนิสิตในหอพัก ส่วนปัญหา

ที่นิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ นิสิตขาดความเกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในหอพัก และปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือกันจัดกิจกรรม วิชาการ

1.6.2 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตแตกต่างกัน โดยนิสิตเก่ารับรู้ปัญหาค่านี้น่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตปัจจุบัน

1.6.3 ปัญหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต ที่นิสิตหอพักปัจจุบันชายและหญิงรับรู้แตกต่างกัน โดยข้อที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง คือ การมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกันของนิสิตต่างชั้นปี และต่างคณะ ส่วนข้อที่นิสิตรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตชายคือ การมีการแบ่งพรรคแบ่งพวกของนิสิตภายในหอพัก นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน คือ ปัญหาเกี่ยวกับนิสิตขาดความเกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในหอพัก กับปัญหาความร่วมมือกันจัดกิจกรรมวิชาการของนิสิตในหอพัก

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต

2.1 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน ต่างมีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นวัตถุประสงค์ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะเป็นวัตถุประสงค์ที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เป็นการให้ความช่วยเหลือนิสิตที่เดือดร้อนเรื่องที่พัก และส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน การเรียนรู้ต่าง ๆ ในหอพัก อันเป็นประสบการณ์ที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป และทั้งสามกลุ่มยังรับรู้ว่าการจัดหอพักนิสิตของมหาวิทยาลัย บรรลุวัตถุประสงค์ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก เนื่องจากหอพักยังมีน้อย จึงยังไม่สามารถจะช่วยเหลือนิสิตที่เดือดร้อนเรื่องที่พักได้เพียงพอ

2.2 ผู้บริหารรับรู้ว่าการบริหารงานด้านหอพักนิสิตของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ส่วนนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่ามีประสิทธิภาพในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย โดยผู้บริหารให้ความเห็นว่า บุคลากรและงบประมาณมี

จำกัด และบุคลากรบางส่วนยังมีประสิทธิภาพไม่ดีพอ และทั้งสามกลุ่มยังมีความเห็นตรงกันว่า การประสานงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานค่านหอพักยังไม่ดีเท่าที่ควร

2.3 นิสิตเก่าส่วนใหญ่ มีความประทับใจต่อการได้เคยอยู่ในหอพักในระดับมาก โดยให้เหตุผลว่า ได้ฝึกการอยู่ร่วมกัน และได้ประสบการณ์การเรียนรู้ชีวิตในหอพัก และทำให้รู้จักเพื่อนต่างคณะมากขึ้น ส่วนนิสิตปัจจุบัน ส่วนใหญ่ก็มีความพึงพอใจต่อการได้อยู่ในหอพักนิตินิต โดยให้เหตุผลว่าหอพักอยู่ใกล้คณะ ทำให้สะดวกและประหยัดเวลาในการเดินทางไปเรียน และทำให้รู้จักเพื่อนต่างคณะมากขึ้น

2.4 ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ประโยชน์ที่นิสิตจะได้รับจากการอยู่หอพัก คือ การได้ฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำให้รู้จักการปรับตัว และเรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคม หอพักอยู่ใกล้ที่เรียน ทำให้สะดวกและประหยัดเวลาในการเดินทาง นอกจากนี้การอยู่หอพักนิตินิตยังทำให้รู้จักเพื่อนต่างคณะต่างชั้นปี และต่างภูมิภาคมากขึ้น

2.5 กิจกรรมที่ผู้บริหาร นิสิตเก่า และนิสิตปัจจุบัน เห็นว่า ควรจัดให้มีขึ้นในหอพัก คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ ประเพณีการรับน้องใหม่ และกิจกรรมกีฬา สำหรับกิจกรรมที่ทั้งสามกลุ่มเห็นตรงกันว่า ไม่ควรจัดให้มีขึ้นในหอพัก คือ การรับน้องด้วยวิธีที่รุนแรงใช้เวลานาน และงานรื่นเริงที่ไม่มีประโยชน์ และจัดอย่างพร่ำเพรื่อเกินไป ทำให้เกิดเสียงดังรบกวน และสิ้นเปลือง

2.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหอพักนิตินิต ทั้งในด้านการบริหาร อาคารสถานที่ บริการและสวัสดิการ กิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตในข้อที่มีความถี่สูงเป็น 5 อันดับแรก ซึ่งกลุ่มผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันเสนอแนะตรงกันคือ ควรสร้างหอพักเพิ่มขึ้น หรือขยายหอพักให้ใหญ่ขึ้น เพื่อสามารถรับนิสิตที่เคียดรอนเรื่องที่พักได้มากขึ้น และข้อเสนอแนะที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน เสนอตรงกันคือ ควรเพิ่มโทรศัพท์ และติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลในบริเวณหอพัก นอกจากนี้ ผู้บริหารยังเสนอแนะให้หาวิธีการให้หอพักสามารถเลี้ยงตัวเองได้ เพิ่มจำนวนอาจารย์ประจำหอพัก จัดกิจกรรมที่ส่งเสริม

ค่านวิชากรให้มากกว่านี้และควบคุมความประพฤติของนิสิตให้เข้มงวดกว่านี้ สำหรับ นิสิตเก่าเสนอให้หาวิธีที่รัดกุมในการคัดเลือกนิสิตเข้าหอพัก และควบคุมให้การ คัดเลือกเป็นไปด้วยความยุติธรรม ส่งเสริมให้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง อาจารย์กับนิสิต และให้นิสิตมีส่วนในการเลือกตั้งอนุสาสทประจำหอพัก ส่วนนิสิต ปัจจุบันเสนอให้ควบคุม คูแลในเรื่องการรักษาความสะอาดในหอพัก การซ่อมแซม วัสดุเครื่องใช้ภายในหอพักควรรีบให้รวดเร็ว และอาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของหอพักและควรรับฟังความคิดเห็นของนิสิตบ้าง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นสิ่งที่น่าสังเกต และน่าสนใจหลายประการ ซึ่ง ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิจัยปัญหาของหอพักนิสิต คำนการบริหาร พบว่า ปัญหาที่ ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของนิสิตใน การปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของหอพัก ซึ่งปัญหาข้อนี้ กลุ่มนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้รับทราบพฤติกรรม ต่าง ๆ ของนิสิตทั้งหอพัก ซึ่งอาจทราบจากการรายงานของหัวหน้านิสิต หรือจากการ ประสพด้วยตนเอง และในกรณีที่นิสิตฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของหอพัก คณะกรรมการ คำเนิงงานหอพักก็จะมีการประชุมเพื่อร่วมกันพิจารณาลงโทษตามความเหมาะสม ส่วน กลุ่มนิสิตนั้นอาจรับรู้การทำผิดระเบียบหอพักของนิสิตเพียงบางส่วน ซึ่งอาจรับรู้จาก คำบอกเล่า จากการประสพด้วยตนเอง หรือรับรู้จากการกระทำของตนเอง ดังที่ วิภา พงษ์พิจิตร (2529 : 87) ศึกษาพบว่า นิสิตหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยส่วนรวมรับรู้อย่างสอดคล้องกันว่าตนเองมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น จึงอาจทำให้ผู้บริหารรับรู้ปัญหาข้อนี้ว่าเป็นปัญหามากกว่าการรับรู้ของนิสิตทั้งสองกลุ่ม อย่างไรก็ตามปัญหาข้อนี้นับเป็นปัญหาสำคัญที่น่าสนใจปัญหาหนึ่ง เพราะการดำเนินงาน ของหอพักคงจะบรรลุผลได้ยาก ถ้าหากนิสิตไม่ให้ความร่วมมือ และไม่คอยปฏิบัติตาม ระเบียบข้อบังคับของหอพัก จากข้อเสนอแนะซึ่งได้รับการยืนยันจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสาม

กลุ่มว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพของการบริหารงานค่านหอพักนิสิต ยังไม่ดีเท่าที่ควรคือ ขาดความร่วมมือจากนิสิต ดังนั้นเมื่อทราบถึงปัญหานี้แล้ว ทางหอพักจึงน่าจะหาวิธีการที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนิสิตให้เพิ่มมากขึ้น และอาจเพิ่มอาจารย์ประจำหอพักเพื่อจะได้ช่วยกันดูแล เอาใจใส่นิสิตอย่างใกล้ชิดและทั่วถึงมากขึ้น

ปัญหาที่สำคัญอีกข้อหนึ่งที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่าการรับรู้ของนิสิตทั้งสองกลุ่ม คือ ปัญหาเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหอพัก ซึ่งผู้บริหาร เห็นว่า ปัจจุบันการเก็บค่าธรรมเนียมหอพักนั้นราคาถูก กล่าวคือ หอพักนิสิตหญิงเฉลี่ยคนละ 6 บาทต่อ 1 วัน หอพักนิสิตชายหอ 1 และหอ 2 เฉลี่ยคนละ 4 บาทต่อ 1 วัน และหอ 3 เฉลี่ยคนละ 5 บาทต่อ 1 วัน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 29) และจากการที่ผู้บริหารได้รับทราบข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณที่ได้รับ ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของหอพัก ซึ่งในปีหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยต้องแบกภาระค่าน้ำค่าไฟ และค่าบำรุงรักษาหอพัก เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต้องจ่ายเงินอุดหนุนให้นิสิตหอพักคนละประมาณ 1,400 บาทต่อปี (ฝ่ายกิจการนิสิต กันยายน 2529 : 6) ดังนั้นผู้บริหารจึงอาจรับรู้ปัญหาข้อนี้ว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่มนิสิต ที่เป็นฝ่ายรับบริการ ซึ่งอาจไม่ทราบข้อมูลต่าง ๆ หรืออาจจะทราบแต่ไม่ใส่ใจ เพราะคิดว่าไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่เป็นปัญหาสำหรับตน อย่างไรก็ดี ก็ยังมีนิสิตบางส่วนที่มีความเห็นว่า ค่าธรรมเนียมหอพักในปัจจุบันมีราคาถูก และจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่ว่าควรหาวิธีการให้หอพักสามารถเลี้ยงตัวเองได้ เช่น การขึ้นค่าที่พัก จากข้อเสนอแนะนี้ ผู้วิจัยคิดว่าถ้าทางมหาวิทยาลัยจะมีการปรับราคาค่าที่พัก มหาวิทยาลัยก็ควรจะมีการชี้แจงให้นิสิตทราบถึงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับภาวะการเงินของหอพัก อันจะทำให้นิสิตตระหนักถึงปัญหาในเรื่องนี้ และเห็นความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องขึ้นค่าที่พัก ซึ่งการกำหนดราคาค่าที่พักใหม่ควรจะคิดบนหลักการที่หอพักสามารถเลี้ยงตัวเองได้กับนิสิตหอพักรุ่นใหม่ ส่วนนิสิตหอพักปัจจุบันก็ดำเนินการตามเดิม

สำหรับปัญหาที่นิสิตเก่าหอพักและนิสิตปัจจุบันที่อยู่หอพักรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร คือ การให้ความเอาใจใส่ ปรับปรุง และพัฒนาหอพักนิสิตของทาง

มหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตเป็นฝ่ายรับบริการ จึงมองแต่ความ สะดวกสบาย คิดถึงแต่ผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ ซึ่งต่างจากผู้บริหารที่เป็นฝ่าย ให้บริการ ที่ได้รับทราบข้อมูลและการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในหอ และจาก งบประมาณที่มีจำกัดประกอบกับค่าใช้จ่ายที่สูง มหาวิทยาลัยจึงอาจไม่สามารถปรับปรุง และพัฒนาหอพักตามความต้องการของนิสิตได้เท่าที่ควร ดังนั้นจึงทำให้ผู้บริหารรับรู้ ปัญหาข้อนี้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารน่าจะได้รับทราบข้อมูล การรับรู้ปัญหาของนิสิตในข้อนี้ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงต่อไป

ปัญหาที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันทั้งชายและหญิงรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารอีกข้อหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารหอพัก ซึ่งจากการศึกษาข้อเสนอแนะ ของนิสิตทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า นิสิตต้องการให้อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดง ความคิดเห็น และให้รับฟังความคิดเห็นของนิสิตบ้าง รวมทั้งให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการ บริหารหอพัก ตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ดังที่ ทองเวียน อมรชุกุล (2525 : 53) กล่าวว่า "ในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของนิสิตในหอพัก มหาวิทยาลัยควรจะให้ นิสิตได้มีส่วนร่วมกำหนดกฎเกณฑ์ ข้อบังคับรวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับความเป็นอยู่ภายใน หอพัก ทั้งนี้อาจมีการจัดตั้งคณะกรรมการประจำหอพักเพื่อการปกครองตนเองของนิสิต" สำหรับหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ก็มีการจัดตั้งคณะกรรมการนิสิตหอพักชาย และหญิงขึ้น ซึ่งทำหน้าที่ช่วยเหลืออนุสาสิกในค่านต่าง ๆ เกี่ยวกับหอพักนิสิต และผู้แทน คณะกรรมการนิสิตหอพักทั้งชายและหญิงก็เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการดำเนินงานหอพัก นิสิต ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้บริหารรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารหอพักว่า เป็นปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับรูปแบบการบริหารหรือการปกครองนิสิตนั้น ประกอบ คุปรัตน์ (2527 : 206) ได้กล่าวไว้ว่า "รูปแบบของการบริหารและการปกครองนิสิต นักศึกษาที่ควรจะเป็น คือ การให้เหตุผลเป็นเครื่องตัดสิน เรียนรู้ และเคารพข้อเท็จจริง ผลได้ผลเสียต่อส่วนรวมไม่ใช่เรื่องของการสั่งการให้นิสิตปฏิบัติอย่างเดียว หรือปฏิบัติตาม อำนาจใจของนิสิตอย่างเดียว แต่ต้องเป็นรูปแบบที่เน้นร่วมกันระดมกันถึงปัญหาและข้อเท็จจริง ได้ ต้องมีการหารือตกลงร่วมกัน แม้ขัดแย้งกันก็ต้องสามารถอภิปรายกันได้ และตกลง ประณีประนอมกันได้"

ปัญหาการบริหารหอพักที่นิสิตปัจจุบันชายและหญิง รับรู้แตกต่างกันโดย ข้อที่นิสิตหญิงรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตชาย คือ ความมีประชาธิปไตย ในการปกครองนิตินในหอพัก ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หอพักนิสิตหญิงนั้น มีระเบียบ ข้อบังคับบางอย่างมากกว่า หอพักนิสิตชาย เช่น การกลับเข้าหอพัก ซึ่งจะต้องกลับ ก่อน 20.30 น. ส่วนหอพักนิสิตชายนั้นไม่มีการจำกัดเวลาเข้าหอพัก และสภาพความเป็นอยู่ของนิสิตหญิงนั้นอยู่รวมกันในห้องเดียว มีอาจารย์คอยดูแลนิสิต 5 ท่าน โดยดูแลท่านละ 2 ชั้น การขึ้นลงหอพักก็มีทางเดียว และต้องผ่านห้องทำงานของอาจารย์ ในขณะที่หอพักนิสิตชายนั้นแยกเป็น 3 หลัง แต่ละหลังมีอาจารย์ประจำหอละ 1 ท่าน และการควบคุมดูแลนิสิตหญิงก็ค่อนข้างจะเข้มงวด ทั้งนี้ผู้ช่วยอนุสาสนหอพักนิสิตหญิง (มยุรี หาญตระกูล 2527 : 24) กล่าวว่า "นอกจากระเบียบวินัยแล้ว ก็มีอื่น ๆ อีก ซึ่งนิสิตอาจจะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เราก็เข้าไปยุ่ง เพราะเราคิดว่า นอกจากในส่วนที่นิสิตจะได้รับอย่างเต็มที่จากคณะแล้ว สิ่งที่หอพักจุฬาฯ จะเสริมได้ และต้องการจะช่วยอย่างยิ่ง ก็คือ ให้บัณฑิตจากจุฬาฯ โดยเฉพาะนิสิตจากหอพักเป็นคนที่สังคม ยินดีต้อนรับ เป็นคนน่ารัก และมีความรู้วางตัวได้เหมาะสม มีสัมมาคารวะ จึงเป็น สาเหตุที่เราต้องเข้าไปยุ่งหมก" ทั้งนี้จึงอาจทำให้นิสิตหญิงคิดว่าอาจารย์เข้มงวด ทำให้ตนเองไม่ค่อยมีเสรีภาพ อย่างไรก็ตามจากคำกล่าวของผู้ช่วยอนุสาสนข้างต้นนั้น จะเห็นว่า การที่อาจารย์ต้องคอยควบคุมความประพฤติของนิสิต กำหนดเวลากลับเข้าหอพักนั้น เป็นเพราะคำนึงถึงความปลอดภัยของนิสิตเป็นสำคัญ และนิสิตกำลังอยู่ในช่วง ของวัยรุ่นซึ่งอาจจะประพฤตินในทางที่ไม่ดีไม่ควรได้ ประกอบกับวัฒนธรรมประเพณีไทย นั้น ผู้หญิงจะต้องอยู่ในกรอบของประเพณี มีมารยาทที่ดีงาม ทั้งนี้อาจารย์จึงต้องคอย ควบคุมความประพฤติของนิสิตหญิงค่อนข้างจะเข้มงวด ทั้งนี้ถือว่าเป็นผลดีแก่ตัวนิสิตเอง และทำให้ผู้ปกครองไว้วางใจด้วย

2. นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน รับรู้ปัญหา ค่านิยมสถานที่ โดยส่วนรวม ว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักได้ สัมผัสหรือได้ใช้สถานที่ต่าง ๆ ของหอพัก จึงย่อมจะรับรู้ปัญหาที่ใกล้ตัวมากกว่าผู้บริหาร ซึ่งส่วนหนึ่งก็ไม่ได้อยู่ในหอพักนิติน หรืออาจจะอยู่ในหอพักแต่บางครั้งก็ไม่ค่อยได้ใช้ สถานที่ต่าง ๆ ในหอพัก เช่น ห้องสมุด สนามกีฬา เป็นต้น ทั้งนี้ จึงอาจมอง ว่าเป็นปัญหาในระดับที่น้อยกว่านิสิต

ปัญหาเกี่ยวกับขนาดของห้องสมุด นับเป็นปัญหาที่น่าสนใจปัญหาหนึ่ง ซึ่ง นิสิตทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ในขณะที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาใน ระดับค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตเป็นผู้ใช้จึงรับรู้ปัญหามากกว่าผู้บริหาร และ ปัญหาเกี่ยวกับที่ตั้งของห้องสมุด นิสิตทั้งสองกลุ่มก็รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ไปด้วย ดังนั้นถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการใน หอพัก ก็ควรจะทำให้ความสนใจกับปัญหานี้ เพราะห้องสมุดเป็นแหล่งที่จะเสริมสร้างทาง ปัญญาให้แก่ นิสิต และถ้าหากหอพักมีงบประมาณเพียงพอ ก็ควรมีห้องสมุดของหอพัก ที่ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม มีแสงสว่างและอากาศถ่ายเทได้สะดวก ปราศจากเสียง รบกวน และควรมีขนาดเพียงพอกับจำนวนนิสิตที่มาใช้บริการ และถ้าเป็นไปได้อาจ รวมห้องสมุดของหอพักนิสิตชายและหญิงไว้ด้วยกัน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ และให้ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันมากขึ้น หรือทางสถาบันวิทยบริการอาจขยายเวลา ในการให้บริการ โดยเปิดให้นิสิตได้ใช้ห้องสมุดในช่วงกลางคืนได้ด้วย

ปัญหาอีกข้อหนึ่งที่นิสิตทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ปัญหา เกี่ยวกับสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในหอพัก ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการ สัมมนาปัญหาและการดำเนินงานหอพักนิสิตของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย จากการสัมมนากลุ่มย่อยซึ่งนิสิตเสนอว่า สถานที่เล่นกีฬาในหอพักยังมีน้อย ไม่เพียงพอ กับความต้องการของนิสิต และได้รับคำชี้แจงว่าทางหอพักมีโครงการจะสร้างสถานที่ เล่นกีฬา สำหรับนิสิตหอพัก โดยจะใช้สถานที่ของโรงอาหารเก่าสร้างเป็นโรงยิม (หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 45) ดังนั้นเมื่อมีการสร้างโรงยิมเสร็จ แล้วปัญหาข้อนี้ก็คงจะหมดไป

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับสถานที่นั่งพักผ่อนภายในหอพัก ซึ่งเป็นปัญหาที่กลุ่มนิสิต ปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร และนิสิตเก่าโดยรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตเป็นผู้ใช้ และจากที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาสภาพต่างๆ ของหอพัก นั้นก็เห็นว่า สถานที่นั่งพักผ่อนสำหรับนิสิตนั้นยังมีน้อย เก้าอี้ที่วางไว้ให้นิสิตนั่งใ้ดูนิต และโทรทัศน์ ส่วนหนึ่งก็ชำรุด และจากข้อเสนอแนะของนิสิต ก็พบว่านิสิตได้เสนอแนะ ให้มีสถานที่นั่งพักผ่อน และที่อ่านหนังสือ บริเวณใ้อาคารหอพัก และโทรทัศน์ มากขึ้น

ดังนั้นทางหอพักจึงน่าจะรับปัญหาข้อนี้ไว้พิจารณา และถ้าเป็นไปได้ อาจจัดสวนหย่อม ภายในบริเวณรอบ ๆ หอพัก โดยจัดให้ดูสะอาด มีระเบียบ และจัดโต๊ะเก้าอี้ไว้ที่ร่มไม้ สำหรับนิสิตจะได้นั่งพักผ่อน หรืออ่านหนังสือ ซึ่งอาจแบ่งบริเวณให้นิสิตได้ร่วมกันรับผิดชอบ

เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาที่นิสิตหอพักปัจจุบันชายและหญิงรับรู้แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง อาจเป็นเพราะว่าสภาพของหอพักนิสิตชายนั้น แยกเป็น 3 หอ และหอพักนิสิตชาย หอ 1 และหอ 2 นั้นก็ค่อนข้างจะเก่า ความสะอาดของบริเวณรอบ ๆ หอพักก็ไม่ค่อยสะอาดเหมือนหอพักนิสิตหญิง และห้องสมุดของหอพักนิสิตชายนั้นตั้งอยู่ที่ตึกอาคารหอ 1 ซึ่งอยู่ใกล้โรงอาหาร มีคนเดินผ่านไปมาเสมอ นิสิตชายจึงอาจรับรู้ปัญหาเหล่านี้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง ดังนั้นถ้าหากทางหอพักจะมีการปรับปรุงในค่านอาคารสถานที่ ก็น่าจะใช้ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วย เพื่อจะได้สนองกับความต้องการของนิสิต มากเท่ากับที่ทางหอพักจะทำได้

3. นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันต่างรับรู้ปัญหาค่านบริการและสวัสดิการไทย ส่วนรวมว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตเป็นผู้รับบริการ ใ้ใช้บริการต่าง ๆ ของหอพัก จึงอาจจะรับรู้ถึงสภาพต่าง ๆ และอีกประการหนึ่งนิสิตอาจมองแค่ผลประโยชน์ส่วนตนคืออยากจะให้ทางหอพักจัดบริการ หรือสวัสดิการต่าง ๆ ให้ได้อย่างเพียงพอตามความต้องการให้มากที่สุด ส่วนผู้บริหารซึ่งเป็นฝ่ายให้บริการ ซึ่งอาจจะรับรู้สภาพของบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่จัดให้นิสิต ซึ่งทางหอพักจัดให้ตามกำลังและงบประมาณที่มีอยู่

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหาย่อยพบว่ามมีปัญหาย่อย 2 ข้อ ที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากเหมือนกัน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินของหอพัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมมนาปัญหาการดำเนินงานหอพักนิสิต ของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ว่า มีนิสิตบางคนเอาของส่วนรวมไปใช้ เป็นสมบัติส่วนตัว และใช้น้ำ ไขไฟฟ้่ากันอย่างสุรุ่ยสุร่าย (หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 37) ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่น่าสนใจ ซึ่งทางหอพักควรจะทวงหาทางแก้ไขอย่างรีบด่วน เพราะเป็นการสร้างนิสัยที่ไม่ดี และยังขัดต่อระเบียบ

ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าค้ำยันหอพักนิสิต หมวดที่ 7 เกี่ยวกับ ข้อบังคับทั่วไป ข้อที่ 33 ซึ่งได้ระบุว่า "นิสิตต้องช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดของอาคาร และ บริเวณหอพัก และช่วยกันรักษาทรัพย์สินของหอพักอยู่เสมอ" โดยทางหอพักอาจมีการอบรม ชี้แจงให้นิสิตทราบ และปฏิบัติตามระเบียบข้อนี้ และอาจหาวิธีส่งเสริมให้นิสิต รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ อันจะทำให้มีความคิดว่าหอพักคือบ้านของตน ซึ่งจะได้ช่วยกันดูแลทรัพย์สินของหอพักซึ่งเสมือนกับสมบัติของตนเอง

สำหรับปัญหาอีกข้อหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกหอพัก ซึ่งจากการวิจัยของ หักตร์พริ่ง เพ็ญรัตน์ (2518 : 39) ที่พบว่า นิสิตหอพักหญิงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ให้ความเห็นว่า โทรศัพท์มีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิต และปัญหาข้อนี้ ยังได้รับการยืนยันจากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างอีกว่า ควรเพิ่ม โทรศัพท์และควรติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลในหอพัก ซึ่งจากสภาพปัจจุบัน จะเห็นว่า มีนิสิตอาศัยอยู่ในหอพักประมาณ 1,100 คน แต่มีโทรศัพท์ที่จะใช้โทรออกที่หอพักนิสิตหญิง 3 เครื่อง ที่โรงอาหาร 1 เครื่อง และโทรศัพท์ที่โทรเข้าก็มีหอหญิง 1 เครื่อง หอชายหอ 3 อีก 1 เครื่อง ซึ่งนับว่า ยังไม่เพียงพอความต้องการของนิสิตอีกเป็นจำนวนมาก และบางครั้งโทรศัพท์เสียใช้ไม่ได้ก็สร้างความเดือดร้อนให้นิสิตพอสมควร และที่นิสิตเสนอให้ติดตั้ง โทรศัพท์ทางไกลนั้นก็น่าจะเป็นการดีสำหรับนิสิต เพราะนิสิตเกือบทั้งหมดเป็นนิสิตต่างจังหวัด ก็จะสะดวกขึ้นในกรณีที่มีเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องติดต่อกับทางบ้าน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรจะติดต่อบริษัทโทรศัพท์ และชี้แจงให้เห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ และควรจะติดตามเรื่องเป็นระยะ ๆ

จากผลการเปรียบเทียบปัญหาคำแนะนำบริการและสวัสดิการตามการรับรู้ของ นิสิตปัจจุบันชายและหญิงพบว่า เกือบทุกปัญหาย่อยเป็นปัญหาที่นิสิตชายรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับที่สูงกว่าการรับรู้ของนิสิตหญิง สำหรับปัญหาที่นิสิตชายและหญิงรับรู้แตกต่างกันมากที่สุด คือ เกี่ยวกับการจัดยามดูแลทรัพย์สิน และความปลอดภัยในหอพัก จะเห็นได้ว่าหอพักนิสิตหญิงนั้นมีหลังเกี่ยว และกลางคืนจะมียามเฝ้าอยู่ที่ชั้นล่าง ส่วนหอพักนิสิตชายนั้น จะมียามเฝ้าอยู่ที่ประตูคานหน้าของหอพัก ไม่มียามเฝ้าที่ชั้นล่างอย่างหอพักนิสิตหญิง

ดังนั้นนิสิตชายจึงรับรู้ปัญหาข้อนี้ว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตหญิง และมีปัญหาอยู่ 6 ข้อที่เป็น ปัญหาซึ่งทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกหอพัก ปริมาณหนังสือค่านิวิชากรในห้องสมุดของหอพัก การจักษุสัทธิการ ค่านการรักษายาบาล ความรวดเร็วในการซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ชำรุด ปริมาณของอุปกรณ์กีฬาและเกี่ยวกับการช่วยกันดูแลทรัพย์สินสมบัติของหอพัก ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทางหอพักควรจะไปพิจารณาแก้ไขอย่างเร่งด่วน สำหรับปัญหาเกี่ยวกับปริมาณหนังสือวิชาการในห้องสมุดของหอพักนั้น นิสิตทั้งสองกลุ่ม เห็นว่ามีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้บริการ และจะเป็นการดีมาก ถ้าหากทางหอพักจัดให้มีหนังสือวิชาการเพิ่มขึ้น อันจะเป็นการเอื้อต่อการศึกษานิสิต อย่างไรก็ตาม ก็ตามทางหอพักคงจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้เต็มที่ เพราะหนังสือวิชาการนั้นมีราคาค่อนข้างสูง นอกจากนั้นนิสิตในหอพักมีมาจากเกือบทุกคณะ จากงบประมาณบางส่วนที่มีอยู่ ทางหอพักอาจไม่สามารถซื้อหนังสือครบทุกสาขาวิชาได้ แต่ ถ้าหากหอพักมีงบประมาณ และพอที่จะจัดซื้อได้บ้าง ก็ควรจะซื้อหนังสือวิชาการเกี่ยวกับวิชาพื้นฐาน และทางหอพักอาจหาวิธีอื่นในการที่จะให้ใ้ได้มาซึ่งหนังสือ เช่น การขอรับบริจาคจากนิสิตเก่าหอพัก หรือจากผู้มีจิตศรัทธาทั่ว ๆ ไป หรืออาจจัดนายภาพยนต์ แสดงคนศรี หาเงินมาซื้อ

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ชำรุดล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมมนา ปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่นิสิตเสนอว่า การซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้า (หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 45) และผู้บริหารให้เหตุผลว่า เพราะมีช่างซ่อมเพียงหอละ 1 คน สำหรับปัญหาข้อนี้ยังได้รับการยืนยันจากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างอีกว่า ควรมีการซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่ชำรุด ให้เร็วกว่านี้ ดังนั้นหอพักจึงน่าจะปรับปรุงแก้ไขปัญหาข้อนี้ โดยอาจขอเจ้าหน้าที่ค่านนี้เพิ่ม หรือขอยืมช่างจากฝ่ายอาคารสถานที่มาช่วยงาน เป็นครั้งคราวในกรณีที่มีงานซ่อมแซมมาก และจำเป็นจะต้องรีบใช้

สำหรับปัญหาเรื่องอุปกรณ์กีฬาที่หอพักจัดบริการมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผล

การสัมมนาปัญหาการดำเนินงานหอพักนิสิต (หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527 : 40) ที่ว่าอุปกรณ์ก็หายยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิต ซึ่งได้รับชี้แจงจากอนุสาสน์ว่า สำหรับอุปกรณ์ก็หาแต่ละปีก็ซื้อให้ แต่ปรากฏว่าค่อย ๆ หายไปเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล ปัญหาที่ทางหอพักควรจะหาทางแก้ไข โดยยอมรับให้นิสิตไม่เห็นแก่ตัว ให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และอาจจะป้องกันการสูญหาย ทางหอพักควรมีห้องเก็บอุปกรณ์ที่หา โดยเฉพาะจักรระบบการให้ยืม โดยให้คณะกรรมการนิสิตที่ทำหน้าที่ค่านีฬา ช่วยกันรับผิดชอบ

4. ผู้บริหาร นิสิตเก่า และนิสิตปัจจุบัน รับผิดชอบหากันกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการจัดกิจกรรมขึ้นในหอพักนั้น นิสิตจะต้องขออนุญาตจากอาจารย์ และต้องปรึกษาและขอความคิดเห็นจากอาจารย์ และสำหรับหอพักนิสิตหญิงนั้น ยังได้มีการประชุม สัมมนาร่วมกันระหว่างอาจารย์กับคณะกรรมการนิสิตเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยอภิปรายกันถึงประโยชน์และผลของกิจกรรมนั้น ๆ ปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไข ซึ่งจะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตได้รับรู้ปัญหาร่วมกัน ดังนั้นจึงอาจทำให้การรับผิดชอบหากันของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างทั้งสามยังได้ให้ข้อเสนอเกี่ยวกับกิจกรรมอีกว่า ควรจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการมากกว่านี้ โดยจัดให้มีการอบรม สัมมนา หรือเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ต่าง ๆ ในหอพัก นอกจากนี้ ควรจัดให้มีกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ การรับน้องใหม่ กิจกรรมกีฬาและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ และที่น่าสนใจอีกข้อหนึ่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าการจัดหอพักในปัจจุบันยังจัดให้บรรลุลักษณะ "เพื่อฝึกให้นิสิตรู้จักการอยู่ร่วมกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ มีความรับผิดชอบต่อกันเองและต่อส่วนรวม สามารถดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง" ยังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ และมีความเห็นว่า เพราะยังไม่ค่อยมีกิจกรรมที่เหมาะสม อันจะส่งเสริมให้บรรลุลักษณะข้อนี้ ดังนั้นทางหอพักจึงน่าจะศึกษาว่า กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจัดขึ้นในหอพักขณะนี้ เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ และส่งผลต่อการพัฒนานิสิตเพียงไร และกิจกรรมมีประโยชน์อื่น ๆ ซึ่งยังไม่มีการจัดขึ้นในหอพัก ก็น่าจะให้ความสนใจ ทางหอพักควรจะศึกษาถึงรูปแบบที่เหมาะสมของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะจัดขึ้นในหอพัก เพื่อเป็นการพัฒนานิสิต สำหรับกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเห็นพ้องกันว่า

เป็นกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์ ซึ่งไม่ควรจัดให้มีขึ้นในหอพักคือ การรับน้องใหม่ด้วยวิธีการที่รุนแรง และใช้เวลานานเกินไป ซึ่งในเรื่องนี้ ประกอบ คูปรัทน์ (2527 : 203) ได้กล่าวว่า "การสร้างวัฒนธรรมล้าหลัง เช่น การรับน้องแบบทารุณกรรม เป็นการผลักดัน ให้นิสิตนักศึกษาที่เป็นนักคิด หมางเมิน และเลื่อมศรัทธาต่อสถาบันในที่สุด และอาจทำให้นิสิตที่ได้ผ่านการรับน้องแบบนั้น เก็บกด ซึ่งอาจจะแสดงส่วนที่ถูกเก็บกดไว้ กระทำต่อรุ่นต่อ ๆ ไปอีกทีหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดสู่รุ่นต่อไปเรื่อย ๆ" และอีกกิจกรรมหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่ควรจัดให้มีขึ้นคือ งานรื่นเริงที่ไม่มีประโยชน์ และจัดอย่างพร่ำเพรื่อเกินไป ทำให้เกิดเสียงคังรบกวน และสิ้นเปลือง ซึ่งจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างก็ยังให้ความเห็นว่า ควรจัดให้มีงานรื่นเริงบ้างในบางโอกาส เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทั้งนี้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในหอพัก ควรจะเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ และสนองต่อความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ โดยคำนึงถึงความประหยัด และผลที่จะได้รับด้วย

5. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตเก่า รับรู้ปัญหาค่านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตโดยส่วนรวมว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งผลจากการสัมมนาปัญหาการดำเนินงานหอพักนิสิต ของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุสาสนหอพักนิสิตชาย (ประณต นันทยะกุล 2527 : 9) ได้กล่าวว่า "สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตหอพักนั้น ทางหอพักก็มีนโยบาย สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันโดยจะจัดให้มีอาจารย์ประจำตึก ซึ่งอาจารย์ก็จะอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับนิสิต" ส่วนหอพักนิสิตหญิงนั้นอยู่รวมกันเป็นตึกเดียว แต่ก็มีอาจารย์คอยดูแล ท่านละ 2 ชั้น นอกจากนี้ในระยะหลังทางหอพักยังได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในหอพัก จึงอาจทำให้อาจารย์ได้สัมพันธ์กับนิสิตมากขึ้น

สำหรับปัญหาย่อยในค่านนี้ มีอยู่ข้อหนึ่งที่นิสิตหอพักปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งนิสิตหอพักเก่าก็รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการร่วมมือกันจัดกิจกรรมวิชาการของอาจารย์และนิสิต ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้จัดกิจกรรมวิชาการที่เหมาะสม อันจะเป็นการ

เสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการขึ้นในหอพัก อาจารย์จึงควรจะสนใจให้คำปรึกษา
และแนะนำนิสิตบ้างในบางโอกาส ซึ่งนิสิตอาจต้องการขอคำปรึกษา

ปัญหาอีกข้อหนึ่ง ซึ่งผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตหอพักหญิงในปัจจุบัน
ต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมากคือ เกี่ยวกับปริมาณของนิสิตที่กล้าเข้าพบ
อาจารย์ เพื่อขอคำปรึกษา ทั้งนี้กลุ่มนิสิตได้ให้ข้อเสนอแนะในคำนี้ว่า อาจารย์ควร
ให้ความเป็นกันเองกับนิสิต และควรที่จะเข้าใจนิสิต อันจะเป็นการลดช่องว่างระหว่าง
อาจารย์กับนิสิตลงได้บ้าง แต่ไม่ได้รับการเสนอแนะที่ชัดเจนจากกลุ่มผู้บริหาร อย่งไร
ก็ดี เมื่อกลุ่มผู้บริหารรับรู้ปัญหาในข้อนี้ ก็น่าจะได้มีการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาและ
หาทางแก้ไขต่อไป

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตนั้น
เกือบทุกปัญหาย่อยที่นิสิตหอพักปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับที่สูงกว่าการรับรู้ของ
นิสิตชาย ซึ่งขัดแย้งกับข้อค้นพบของ ประเทือง เกาจี (2517 : 102) ซึ่งพบว่า
นิสิตหอพักชาย ประสบปัญหาค้นความสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้ปกครองหอพักมากกว่านิสิต-
หญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หอพักนิสิตหญิงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น อาจารย์
คอยดูแล และควบคุมให้นิสิตอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด และจากการสังเกต
ของผู้วิจัยเห็นว่านิสิตหญิงส่วนใหญ่กลัวอาจารย์หัวหน้าหน่วยหอพัก หรือที่เรียกกันว่า
อาจารย์แม่บ้าน และไม่คอยกล้าเข้าพบอาจารย์ทั้ง ๆ ที่บางครั้งมีธุระจะต้องติดต่อกับ
อาจารย์ ดังนั้นจากสาเหตุดังกล่าวจึงอาจทำให้นิสิตไม่ค่อยพอใจอาจารย์ และเห็นว่า
อาจารย์เข้มงวดกับตนมากเกินไป จึงทำให้รับรู้ปัญหาในคำนี้โดยส่วนใหญ่ว่าเป็นปัญหา
มากกว่านิสิตชาย

6. จากผลการวิจัยปัญหาของหอพักนิสิต คำนความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับ
นิสิต พบว่า นิสิตเก่ารับรู้ปัญหาคำนี้โดยส่วนรวมว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตปัจจุบัน
ทั้งนี้อาจเป็นการชี้ให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของนิสิตกับนิสิตมีมากขึ้น ซึ่งจากการเข้าไป
สังเกตการจกกิจกรรมของหอพัก จะเห็นว่าปัจจุบันได้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่าง
นิสิตหอพักชายและหญิงเพิ่มขึ้น เช่น การปฐมนิเทศนิสิตใหม่หอพัก การรับน้องใหม่หอพัก
เป็นต้น ซึ่งนิสิตมีโอกาสได้สนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งยืนยันได้จากค่ากล่าวของประธานหอพัก

นิสิตชาย (สรลักษณ์ มิ่งไทยสงค์ 2527 : 16) ที่ว่า "นโยบายของกรรมการหอที่สำคัญ คือ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชาวหอทั้งชายและหญิงให้เกิกร่วมกัน เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ใ้กันทางที่" อย่างไรก็ตาม สำหรับปัญหาในค่านนี้มีอยู่ข้อหนึ่งที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ในขณะที่นิตทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นปัญหา ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร เป็นผู้ที่สังเกตพฤติกรรมของนิสิตจาก ภายนอก ซึ่งอาจจะรับรู้วานิตต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยสนใจคนอื่น แต่สำหรับกลุ่ม นิสิตนั้นอาจรับรู้การปฏิบัติของตนเอง หรือของเพื่อนนิตด้วยกัน ที่เป็นอยู่ จึงอาจ รับรู้ปัญหาข้อนี้ในระดับที่น้อยกว่าระดับที่ผู้บริหารรับรู้ ปัญหาในข้อนี้นับเป็นปัญหาที่น่า สนใจ ดังที่ สรลักษณ์ มิ่งไทยสงค์ (2527 : 16) กล่าวว่า "ปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในหอพักส่วนใหญ่เกิดจากความไม่เข้าใจกัน ไม่เห็นใจกัน ต่างคนต่างอยู่ เอาแต่ใจคน โดยไม่มีการพบปะด้วยความจริงใจต่อกันอันจะก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา" เช่น การไม่ช่วยกันดูแลรักษาผลประโยชน์ของเพื่อนร่วมหอพัก ซึ่งเป็น ปัญหาหนึ่งที่ ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งอาจจะประมวลจากการที่มี ของหายเกิดขึ้นในหอพัก และอาจทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีก ดังนั้น ถ้าหาก หอพักจะป้องกันหรือแก้ไขปัญหาในข้อนี้ ไม่ให้เกิดขึ้นหรือให้มีน้อยที่สุด ก็ควรจะหา วิธีการที่เหมาะสม ที่จะทำให้นิสิตได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะข้อหนึ่งว่า ควรส่งเสริมให้นิสิตได้อยู่ร่วมกันฉันท์พี่น้อง คอยช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน โดยอาจจัดให้มีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ อันจะส่งเสริมให้นิสิตได้ มีความสนิทสนม รักใคร่กลมเกลียวกัน

ปัญหาที่สำคัญ และน่าสนใจ ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้บริหารและนิตหอพัก ปัจจุบันทั้งชายและหญิง รับรู้ว่าเป็น ปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ นิสิตขาดความ เกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวนในหอพัก. กับปัญหาความร่วมมือกันจัดกิจกรรมวิชา- การของนิตในหอพัก สำหรับปัญหานิสิตขาดความเกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวน เพื่อนในหอพักนั้น จากการศึกษาของ มังกร ชัยพันธ์ (2518) ก็พบว่า การอยู่หอพัก ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดความสงบในหอพัก มี เสียงรบกวนทั้งจากการเปิดวิทยุ และการทะเลาะกัน ปัญหาข้อนี้นับว่าเป็นปัญหาที่ สำคัญมาก เพราะอาจมีผลกระทบต่อสมาธิของนิต และต่อการเรียนของนิตได้

ดังนั้นทางหอพักจึงควรจะทำให้ความสนใจต่อปัญหาในข้อนี้ ซึ่งจะต้องหาทางปรับปรุงแก้ไข ต้องคอยสอดส่องดูแล ไม่ให้นิสิตก่อปัญหาเช่นนี้ขึ้นมา และควรจะได้มีการชี้แจง อบรม นิสิตให้ทราบถึงผลเสียที่จะตามมา ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกันจัดกิจกรรม วิชาการของนิสิตในหอพักนั้น ทางหอพักควรจะหาทางแก้ไข เพราะกิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ โดยอาจหาวิธีการชักจูงให้นิสิตเห็นประโยชน์ของกิจกรรม และผลที่ตนจะได้รับ หรืออาจพัฒนารูปแบบการจัดเพื่อเร้าความสนใจของนิสิต

7. จากผลการประเมินของผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันเกี่ยวกับการ จัดหอพักนิสิตว่าบรรลุผลในระดับใด จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มรับรู้ในระดับ ใกล้เคียงกันมากคือ ค่าเฉลี่ยของการรับรู้เป็น 3.93 3.77 และ 3.74 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อคิดจากระดับคะแนนสูงสุดที่ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินคือ 6 จะเห็นว่า ผลการ ประเมินของทั้งสามกลุ่มนั้นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้การ จัดหอพักนิสิตของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพสูงสุด และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มหาวิทยาลัยจึงควรจะได้รับทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ของหอพัก ซึ่งได้จากการวิจัย ครั้งนี้ และพิจารณาหาแนวทาง ร่วมกับทางหอพัก เพื่อการปรับปรุงแก้ไขไปตามลำดับ ความสำคัญและความมากน้อยของปัญหานั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง และการพัฒนาหอพัก

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ปรากฏว่า มีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจหลายประเด็นที่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้บริหารหอพักน่าจะรับไปพิจารณาคำเเนนการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดหอพักนิสิต ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่ง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการบริหารหอพัก

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของนิสิตในการปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับของหอพักซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก นับเป็น ปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดหอพัก ดังนั้นทางหอพักจึงควรจะให้

ความสนใจ และน่าจะหาวิธีการที่เหมาะสมที่จะทำให้บัณฑิตหอพัก โดยเฉพาะนิสิตชาย ซึ่งรับรู้ปัญหาข้อนี้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ได้เห็นความสำคัญของการมีระเบียบ วินัยและปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของหอพัก โดยอาจแจ้งให้นักิตรีบทราบในวันปฐมนิเทศนิสิตใหม่หอพัก หรือแจ้งไว้ในคู่มือการอยู่หอพัก และควรตีประกาศไว้ในหอพักให้นักิตรีบทราบโดยทั่วถึงกัน และถ้าหากมีนิสิตทำผิดระเบียบของหอพัก ก็ควรจะมีการพิจารณาลงโทษอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่นิสิตคนอื่น ๆ ต่อไป นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้เพิ่มจำนวนอาจารย์ประจำหอพัก หรือ คัดสรรอาจารย์จากอาจารย์ที่พักอยู่ที่ชุมชนเวสน์ เพื่อจะได้ช่วยกันดูแล เอาใจใส่นิสิตอย่างใกล้ชิด และทั่วถึงมากขึ้น

1.2 ทางหอพักควรจะสนับสนุนให้นักิตรีบมีส่วนร่วมในการบริหารหอพักให้มากยิ่งขึ้น เพื่อฝึกให้นักิตรีบรู้จักปกครองกันเอง ซึ่งเป็นไปตามวิถีทางของการปกครองในระบบประชาธิปไตย และจากข้อค้นพบที่ว่านิสิตหญิงรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับความมีประชาธิปไตยในการปกครองนิสิตในหอพักว่าเป็นปัญหามากกว่านิสิตชาย ทางหอพักนิสิตหญิงจึงควรจะได้พิจารณาถึงการปกครองนิสิตในในปัจจุบันว่าเป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงใด ถ้าหากเห็นว่ามีความเหมาะสมแล้วก็ควรจะหาทางชี้แจงให้นักิตรีบทราบถึงเหตุผลที่ทางหอพักได้ดำเนินการเช่นนั้น และถ้าหากเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุง ก็อาจจะลดความเข้มงวดในบางเรื่องลงบ้าง

1.3 จากการที่ผู้บริหารนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือของนิสิตในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของหอพัก ดังนั้นการคัดเลือกนิสิตเข้าพักในหอพัก จึงควรพิจารณาถึงความประพฤติของนิสิตเป็นประการสำคัญ และการคัดเลือกนิสิตเข้าพักในหอพักนั้น ปัจจุบันใช้วิธีการสัมภาษณ์ ซึ่งน่าจะมีการศึกษาข้อมูลส่วนตัวของนิสิตประกอบด้วย การสัมภาษณ์อย่างเดียวในระยะเวลานั้นสั้น อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริง จึงอาจให้นักิตรีบเฝ้าระวังความประพฤติจากอาจารย์ที่เคยสอน หรือจากสถานศึกษาเดิมมาประกอบในการตัดสินใจ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรจะมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า เพื่อนิสิตจะได้เตรียมมาในวันสัมภาษณ์เข้าหอพัก และ

จากการที่มหาวิทยาลัยได้มีการปรับตัวประสงค์ของการจัดหอพักใหม่ โดยเน้นให้นิสิตได้อยู่ร่วมกัน ในที่พักที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าเป็นสำคัญ ซึ่งต่างจากเดิมที่เน้นเป็นสวัสดิการค่านที่พัก ดังนั้นถ้าหากมหาวิทยาลัยยึดวัตถุประสงค์ของการจัดหอพักเป็นหลัก การคัดเลือกนิสิตเข้าพักในหอพัก จึงน่าจะได้พิจารณาถึงความพร้อมของนิสิตที่จะเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมของหอพัก เพื่อรับการพัฒนาและควรคำนึงถึงความประพฤตินิสิตมากกว่าการมีภูมิสำเนาในต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งความรู้และคุณธรรม

1.4 มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการสัมมนาระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ที่อยู่ในหอพัก นิสิตซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ในหอพัก ตลอดจนบุคลากรและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ของหอพัก เป็นระยะ ๆ เพื่อจะทำให้ทราบถึงความเป็นไปในหอพัก และทางหอพักอาจทำตัวรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหอพักจากอาจารย์และนิสิตหอพัก ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหอพักต่อไป

1.5 ปัญหาค่าธรรมเนียมหอพัก เป็นปัญหาที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก โดยผู้บริหารเห็นว่า ปัจจุบัน ค่าธรรมเนียมหอพักนั้นราคาสูงและยังได้เสนอแนะว่า ควรจะหาวิธีการให้หอพักสามารถเลี้ยงตัวเองได้ เช่น การขึ้นค่าที่พักรวม ดังนั้นถ้าหากทางมหาวิทยาลัย จะปรับค่าธรรมเนียมหอพักให้สูงขึ้นจริง ผู้วิจัยคิดว่ามหาวิทยาลัยควรพิจารณาหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจให้มากกว่านี้ โดยอาจชี้แจงให้นิสิตได้ทราบถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับภาวะการเงินของหอพัก อันจะทำให้ นิสิตตระหนักถึงปัญหาในเรื่องนี้ และเห็นถึงความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องขึ้นค่าที่พักรวม ซึ่งการปรับราคาใหม่ควรคำนึงการกับนิสิตหอพักรุ่นใหม่เท่านั้น

2. ค่านอาคารสถานที่

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาในหอพัก นับเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งนิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันทั้งชายและหญิงต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหา

ในระดั้มาก คังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรจะจัดให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกาย มีสนามกีฬาที่จัดไว้เป็นสัดส่วนเฉพาะภายในบริเวณหอพัก และอาจจัดให้มีห้องเล่นกีฬาสำหรับฝึกกายบริหาร หรือฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ ทั้งนี้อาจให้นิสิตช่วยกันดูแล รักษา รับผิดชอบในเรื่องของความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อย

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับที่ตั้ง และขนาดของห้องสมุดในหอพัก ซึ่งเป็นปัญหาที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันทั้งชายและหญิงต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดั้มากถึงระดั้มาก ทางหอพักจึงน่าจะได้พิจารณาปัญหานี้ โดยถ้าเป็นไปได้ และเพื่อเป็นการเสริมสร้างทางปัญญาให้แก่ นิสิต หอพักน่าจะจัดให้มีห้องสมุดซึ่งตั้งอยู่ในที่ที่สงบ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และควรจัดให้มีขนาดพอเหมาะแก่กับจำนวนนิสิตที่มาใช้บริการ โดยอาจจัดห้องสมุดรวม เพื่อ นิสิตชายและหญิง จะได้มาใช้บริการร่วมกัน และเป็น การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เปิดโอกาสให้นิสิตได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนิสิตกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงอาจจะใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งมั่วสุมของหนุ่มสาว คังนั้นทางหอพักจึงควรจะควบคุมดูแลให้นิสิตได้ใช้ห้องสมุดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับ สถานที่นั่งพักผ่อน ภายในหอพัก เป็นปัญหาที่ นิสิตปัจจุบันทั้งชายและหญิงต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดั้มากถึงระดั้มาก ทางหอพักจึงน่าจะ ได้ตระหนักในปัญหาข้อนี้ โดยอาจจัดให้มีสวนหย่อมภายในบริเวณรอบ ๆ หอพัก โดยจัดให้ดูสะอาด สวยงาม และมีความเป็นระเบียบ และจัดโต๊ะเก้าอี้ไว้ให้พร้อม สำหรับนิสิตจะได้นั่งพักผ่อน หรืออ่านหนังสือ ซึ่งอาจแบ่งบริเวณให้นิสิตได้ร่วมกัน รับผิดชอบ

2.4 หอพักควรกวาดขันในเรื่องความสะอาด ของสถานที่ต่าง ๆ ภายในหอพัก เช่น ห้องพัก ห้องน้ำ ห้องสุขา ห้องรับแขก เป็นต้น และบริเวณรอบ ๆ หอพัก รวมทั้งโรงอาหาร สถานที่เล่นกีฬาของนิสิต โดยทางหอพักอาจจัดให้มีการประกวดให้รางวัล เพื่อส่งเสริมการรักษาความสะอาดของห้องพัก หรือ บริเวณรอบ ๆ หอพัก

3. คำนบริการและสวัสดิการ

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการช่วยกันดูแลรักษา ทรัพย์สินสมบัติของหอพักนับเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ดังนั้นทางหอพักจึงควรจะหาทางแก้ไขปัญหานี้อย่างเร่งด่วน โดยทางหอพักควรมีการอบรม ชี้แจงให้นิสิตได้ตระหนักในหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน และอาจหาวิธีส่งเสริมให้นิสิตมีความสำนึกถึงความเป็นเจ้าของ อันจะทำให้รู้สึกว่หอพักคือบ้านของตน และจะคอยช่วยกันดูแล รักษาทรัพย์สินสมบัติของหอพักซึ่งเสมือนกับสมบัติของตนเอง

3.2 ปัญหาเรื่องความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกหอพัก เป็นปัญหาอีกข้อหนึ่ง ซึ่งผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน มีความเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่าควรที่จะเพิ่มโทรศัพท์ และมีการติดตั้งโทรศัพท์ทางไกล ภายในบริเวณหอพัก ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจะต้องติดต่อกับทาง องค์การโทรศัพท์ และชี้แจงให้เห็นถึงความจำเป็นและความต้องการใช้บริการของนิสิตซึ่งมีจำนวนมากที่พักอยู่ในหอพัก และส่วนใหญ่ยังเป็นนิสิตต่างจังหวัด

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณของหนังสือวิชาการในห้องสมุดของหอพักมีน้อย ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิต นับเป็นปัญหาที่น่าสนใจ และจะเป็นการดีมากถ้าทางหอพักจะจัดให้มีหนังสือวิชาการเพิ่มขึ้น อันจะเป็นการเอื้อต่อการศึกษานิสิต แต่ถ้าหากทางหอพักไม่มีงบประมาณที่จะจัดสรรในส่วนนี้ได้เพียงพอ ก็อาจหาวิธีอื่นในการที่จะให้ได้มาซึ่งหนังสือ เช่น การขอรับบริจาคจากนิสิตเก่า หรือจากผู้มีจิตศรัทธาทั่ว ๆ ไป หรืออาจจัดฉายภาพยนตร์ แสดงดนตรี เพื่อหาทุนมาซื้อหนังสือ

3.4 ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณของอุปกรณ์กีฬา ซึ่งทางหอพักจัดให้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต ดังนั้นทางหอพักจึงควรจะจัดหาอุปกรณ์กีฬาไว้ในหอพักบ้างตามความเหมาะสมโดยอาจจัดหาทุนมาซื้อในทำนองเกี่ยวกับการจัดหาทุนซื้อหนังสือ และทางหอพักควรจัดให้มีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬาโดยเฉพาะ และจัดบริการให้ยืม โดยให้คณะกรรมการนิสิตที่ทำหน้าที่ค้ำประกันช่วยกันรับผิดชอบ

3.5 ปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้า ในการซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์ และ เครื่องใช้ภายในหอพัก นับเป็นปัญหาหนึ่งซึ่งทางมหาวิทยาลัยควรจะหาทางปรับปรุง ซึ่งถ้าเป็นไปได้น่าจะเพิ่มเจ้าหน้าที่ทางค่านี หรือทางหอพัก อาจขอความช่วยเหลือ โดยขอยืมช่าง หรือเจ้าหน้าที่จากฝ่ายอาคารสถานที่มาช่วยเป็นครั้งคราว ในกรณีที่ มีงานซ่อมแซมมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ในหอพักซ่อมไม่ทัน และนิสิตมีความจำเป็นต้องใช้

4. กำนกิจกรรรม

4.1 เพื่อเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ทางหนึ่ง หอพักควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านวิชาการขึ้นในหอพัก โดยอาจจัดให้มีการฉายภาพยนตร์สารคดี มีการอภิปราย และเชิญวิทยากรมาบรรยาย ในหัวข้อต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในหอพัก หรืออาจจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในวิชาพื้นฐานที่นิสิตอ่อน ซึ่งอาจจะให้อาจารย์มาสอนหรือ อาสาสมัครนิสิตสอนกันเอง

4.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นในหอพัก ซึ่งผู้บริหาร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบัน เห็นตรงกันว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และควรจัดให้มีต่อไป คือ กิจกรรมการบำเพ็ญ ประโยชน์ กิจกรรมกีฬา และประเพณีการรับน้องใหม่ ดังนั้นทางหอพักจึงควรจะให้ มีกิจกรรมเหล่านี้ต่อไปในหอพัก และควรจะได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป และกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสามเห็นตรงกันว่าไม่ควรจัดให้มีขึ้นในหอพัก คือ การรับ-น้องใหม่ด้วยวิธีการที่รุนแรง และการจัดงานรื่นเริงที่พร่าเพริ้อเกินไป ซึ่งทำให้เกิด เสี่ยงถึง รมกวน และสิ้นเปลือง ทางหอพักจึงควรจะหาทางแก้ไขปัญหานี้โดยอาจ จะควบคุม ดูแลให้ค่าปรึกษาแก่นิสิต เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์

4.3 ทางหอพักควรจะได้ติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหอพัก เพื่อจะทำให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมในปัจจุบันเป็นอย่างไร กิจกรรมนั้นมี ประโยชน์และส่งผลต่อการพัฒนานิสิตเพียงใด และควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตได้จัด กิจกรรมที่มีประโยชน์อื่น ๆ ที่ยังไม่มีการจัดขึ้นในหอพัก โดยคำนึงถึงความประหยัดและความ ต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ด้วย นอกจากนี้ ทางหอพักอาจศึกษารูปแบบที่เหมาะสมของ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้นในหอพัก จากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ หรือนิสิตเก่าที่มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่มีคุณภาพ มีประโยชน์และเกิดผลต่อการ พัฒนานิสิตมากที่สุด

5. ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต

5.1 ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือกันจัดกิจกรรมวิชาการ ของอาจารย์กับนิสิต เป็นปัญหาที่นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก กังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการขึ้น ในหอพัก อาจารย์จึงควรจะให้ความร่วมมือกับนิสิต โดยให้ความสนใจ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตบ้างในบางโอกาส

5.2 ทางหอพักควรส่งเสริมให้อาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยอาจารย์ควรให้ความเป็นกันเองกับนิสิต ให้คำปรึกษาแนะนำหรือทำกิจกรรมร่วมกัน และอาจมีการพบปะสังสรรค์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันบ้างในบางโอกาส

5.3 มหาวิทยาลัยควรจัดใ้มีอาจารย์ที่มีความรู้ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำและมีบุคลิกที่นิสิตไว้วางใจมาประจำในหอพัก เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตเกี่ยวกับปัญหาการเรียนและปัญหาส่วนตัว

6. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต

6.1 ปัญหานิสิตขาดความเกรงใจ และมักส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในหอพัก นับเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งผู้บริหารและนิสิตปัจจุบันทั้งชายและหญิงต่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก กังนั้นทางหอพักจึงควรจะหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะปัญหาเช่นนี้ อาจมีผลกระทบตอสมาธิในขณะที่นิสิตอ่านหนังสือ และส่งผลต่อการเรียนของนิสิตได้โดยอาจารย์ หรืออาจมอบหมายให้นิสิตช่วยกันสอดส่องดูแลไม่ให้นิสิตก่อปัญหาเช่นนี้ขึ้นมา และควรจะมีการอบรมชี้แจงให้นิสิตได้ตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา

6.2 ทางหอพักควรจะหาทางส่งเสริมให้นิสิตมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยอาจจัดให้มีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ อันจะส่งเสริมให้นิสิตรู้จักการทำงานร่วมกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบตอตนเองและคอส่วนรวม และทางหอพักควรจะหาทางชักจูงให้นิสิตสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในหอพักให้มากที่สุด โดยอาจชี้แจงให้นิสิตทราบถึงประโยชน์ของกิจกรรมนั้น ๆ และควรจะได้มีการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตได้ทราบโดยทั่วถึงกัน

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจอื่น ๆ อีกคือ

1) มหาวิทยาลัยควรจะได้มีการแนะนำนิสิต เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในหอพัก และในมหาวิทยาลัยเป็นระยะ ๆ ตลอดทั้งปี โดยอาจเชิญอาจารย์จากภายนอก หรือนิสิตเก่า ที่เคยอยู่ในหอพักมาแนะนำบ้างเป็นครั้งคราว

2) มหาวิทยาลัยควรขยายหอพักให้สามารถรับนิสิตระดับปริญญาตรีได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการลดปัญหาค่าเช่าที่พัก ทั้งนี้โดยใช้เงินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย หรืออาจพิจารณาปรับค่าธรรมเนียมหอพักให้สูงขึ้นตามความเหมาะสม

3) มหาวิทยาลัยควรจะได้ดำเนินการติดต่อกับหอพักของเอกชน หรือจัดโครงการร่วม เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นิสิต ที่ไม่สามารถอาศัยอยู่ในหอพักนิสิตของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประสานงานกับหอพักเอกชนเพื่อการเสนอแนะในการดูแลนิสิต และการจัดบริการอย่างเหมาะสมแก่นิสิต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาของหอพักนิสิต ในทำนองนี้อีกเป็นระยะ ๆ เพื่อจะทำให้ทราบถึงพัฒนาการของการจัดหอพัก และทราบถึงปัญหาต่าง ๆ อันเป็นคั้งขึ้นที่จะชี้แนะโดยตรงต่อการปรับปรุง แก้ไข และการพัฒนาการจัดหอพักนิสิตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ควรมีการศึกษา ปัญหาของหอพักนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ โดยอาจนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไปปรับหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพของหอพักนั้น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย